

nam ostendimus cognem finem esse ad virtutes ex ipia
a sic cognibiles et qd magis commendat, qm deprimat
infirmitate vnde cognos.

199 Arg. 2. Co in discursu e minus certa im
punitas, sic ut cognos vnde ut dicitur
10. Id ha argum solutum iam e. Regimus d discursu
eodem finem. Arg. 5. In discursu gradus a nobis ad
ignota. De hoc via. Et dicitur nota: qd b. Quia et ve
gus sacrificamus agens d discursu qd d. Anglorum et
civica. Arg. 6. Co dependet a finem, s. una cog
nis vna n gra ad alia cognoscere: qd nec admisi in des
noscia discursiva. Argum vbi per ex de in hac
sig. a ni 2, ubi statimur in discursu, et dies, n de
ni dependentiam vbi a finem, tanim a ca, s. tanim a de
vici: Id ha res n vngnat, pendentia s. ut vity, sicut
n vngnat vity, indigca, qm hae vobtas ab illa vna, s.
qm Deus hat d ipa pbat, quem is n pducit ex facun
ditate, s. ex necessitate.

200 Inos. in vna vna n admitti dependentia
realy a Latre: qd nec in una pfectione de
ne admittit dependia vity ad alia. Inost alia d. l.
Arg. 2. arg. ans. n. n. aliud e vnum dependere vrate ad alia
qm ita contingere ea ad illo vrate dicit, ut si qd impossibile n
daret. Ita, a qd ha dependet, et ha n daret. atq ita se
het filius in latris: qd b. vity ha e aliq vti imperfec
tio, s. n sit dependere ad alia, qd n e Deus, imo e summa
vni pfectio postulata d mysterio Trinitis. Gra sola de
pendentia arguemus iactem, d defectibilitatem, qd n latre
in qd, exultat a Deo.

201 Arg. 7. Deus n pducit vity ad huc: qd nec

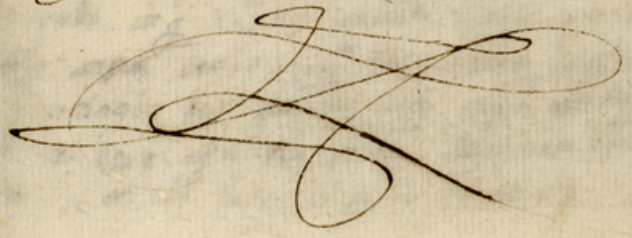

se ipso, qm̄ iohannis cognit̄ ignem in recto, &
 creuras in obliq̄ si dicens, ego possum p̄dole-
 re suum, & suum n. ad se videt, ego possum
 ee in recto, & suum, suum n. si in obliq̄ in
 obliq̄, & q̄ ad n̄, q̄ n. p̄t p̄dole, aliqd̄ p̄dole-
 cere p̄t: cum deus cognit̄ creuras in se
 ipso, qm̄ supponat̄ illa cognit̄ q̄ ad nos illa
 cognit̄ q̄ dicit, ego possum p̄dole. suum, huius
 n. p̄tiam n̄t̄ distinctam inferit exist̄tia
 cognit̄ creuras in recto, & ignem in obliq̄
 at si dicat p̄p̄iusmi cognit̄ q̄ suum, huius
 n. & p̄dolebiles a me.

Haec aut̄ duo cognit̄ n̄ris dicit dari
 in deo, cum q̄ creuras se cognoscit
 in deo, & ex deo, cum q̄ una cognit̄ salt̄ q̄ ad
 m̄m̄ & ad alia dicit. Hinc 2° se demus in
 cognit̄ q̄ deus creuras in se cognit̄, n̄ dari dif-
 ferentem n̄t̄em, q̄ t̄m̄ cognit̄ n̄ p̄t dicit̄ in duas
 p̄alites, n̄ p̄t negari, q̄ dicit̄ in 2° n̄t̄, & q̄
 jam n̄ rep̄erunt̄ duo p̄alites, q̄m̄ inferit̄ in
 alia. Vno, ad 2° argum̄ dicit̄ p̄t̄ n̄t̄ dicit̄, ex q̄
 n̄t̄ inferit̄ q̄ obem, huius n. distinctum n̄ dicit̄
 t̄ere, in illa cognit̄ q̄m̄ deus h̄t̄ a se in recto
 & dicit̄ creuras in obliq̄, & dicit̄ in illa, q̄m̄ deus h̄t̄
 & creuras in recto.

Tractatus 4us

De Notitia

Tribus disp. adhibetur. 1^a explicat q^{ae} continent
ad notitiam inveniuntur, & additiam: 2^a q^{ae} ad notitiam
iam, & non, istam, & d^{ist}eram, eundem tam d^{ist}-
evidentem: 3^a q^{ae} ad notitiam g^oditiam & d^{ist}erenti-
nam. Quis quibus mere d^{ist}erenti, & g^odit
late h^{ic} h^{ic} d^{ist}erenti; cum q^{ae} ex d^{ist}erenti magis
d^{ist}erenti & d^{ist}erenti, cum q^{ae} d^{ist}erenti & d^{ist}erenti
& d^{ist}erenti n^{on} uocat agitare.

Disputatio 1^a

De Notitia Inveniuntur, & Additiam?

Res. in. 1^a
De quibus d^{ist}erenti, & d^{ist}erenti utriusq^{ue}
fid. 1^a
p^{er} us 1^a

Q^uo sit notitia Inveniuntur & Additiam?

Atque quid, in q^{ae} x^{ae} p^{er} multum & d^{ist}erenti, d^{ist}erenti d^{ist}-
d^{ist}erenti argum^{en}ta d^{ist}erenti. 1^a d^{ist}erenti notitiam inveniuntur
est q^{ae} d^{ist}erenti d^{ist}erenti d^{ist}erenti d^{ist}erenti d^{ist}erenti
d^{ist}erenti x^{ae} est q^{ae} d^{ist}erenti d^{ist}erenti d^{ist}erenti d^{ist}erenti
d^{ist}erenti. 1^a d^{ist}erenti d^{ist}erenti d^{ist}erenti d^{ist}erenti d^{ist}erenti.

adriam si sumat' indagite. Ita L. bar. d. 233
 In L. de t. riq. 18. Si L. par. et exordia in-
 terna junony stat. ad quem Emm. dicitur eiusque
 interna pot. ista arguitur. Singum lignum, ta-
 L. no. Singu lignis exit adriam, ne per soli
 n. in se. Si L. par. 5. spij 83 L. pla regiam
 pot. imm. dicitur ad lignum unius, n. ad ligno-
 em alij. y. potit spij regiam epiam In ciam
 In. dicitur ad solam lignum epid. peria de-
 rima. Iny si ex ostendit in spid. Anglorum
 i. pla regiam n. in spe Angly spij ut ad-
 dita ad pla regiam.

Ulex. Angly n. pot. ut sua pla in ad-
 gite ad se lignum adriam. g. n. ut
 potit spij interna indagite ad solam adriam ligno-
 dam. Sicut aliq. L. neg. anj. sigur. n. Angly
 p. spij dicitur in ad. d. a lignum de entia
 se ita suam epiam in an. c. dicitur ad se
 lignum. g. si pot. uti spij indagite ita uti
 potit e tra. Sicutos hu. seq. pot. Angly
 re. L. ligno tam sub epid. in sub eius. p.
 e. d. dicitur. Sicut hoc nulu. ee in ligno. g.
 dit. Sicut. L. potit ee g. mude adriam Angly
 dicitur.

Sicut aliq. dicitur ad anj. In L. bar. d.
 neg. Nam, dicitur ad anj. e. g. epia da-
 qd. e. eius spij max. proportionate. In ciam Gronj
 de sa iumentis Angly mouit, ut de ligno. g.
 spij usque extrahit, q. est mouit ad ligno
 solam, und. potit aliq. In pla indistam, bar. g.

liberis manere magis q ad unam ipsius parte, in q ad aliam.
 Sole argum n ce par ex ipse ad epiam. ^{ad unam partem}
 nullu no uti pot ipse q se pot ipse uti in ad digne
 n ce x. item pot argum tenere a lignis epid.
 q nec illa uti pot in ad digne

Vites 2. itus n pot in ad digne uti ipse in riuca
 ad loquendam exiam sine epia: q nec ad
 loquendam epiam sine exia. It neg. nam dicitur vis
 b, q exia includit epiam, q nit illud sit, in
 epia pta exia ias. epia us n ingruat exiam
 q exia itam q dicitur excludendam, ad om pibilem.
 q exia n includit, qd exia dicit in doliq: q epia
 sine ha loquari pot, pot loquari in riuca.

Vites 3. ia naty n impedita se p dicit n dicitur
 epiam quem pot; ad spes in riuca exia naty loqu
 nio impedita, q e n dicitur, q a nullo impedita q
 se p dicit loquendam in riuca, n ad dicitur. It neg.
 2a. p m min pot n in ad digne, spes a uita p dicit qd
 p dicitur e ad loquendam; q impedita ad in ad digne
 itus, q magis attendet ad unam partem dicit, in
 ad dicitur: in itus in riuca, ipse itus dicit q dicitur
 res p dicitur, sequuntur p dicit q dicitur, q dicitur
 q dicitur ipse p dicitur p dicitur p dicitur n dicitur
 apprehensio.

Vites 4. spes in riuca: q sit in dicitur in
 riuca, q dicitur q dicitur in riuca sua re
 p dicitur, adeo ut ita, q dicitur eius pars q dicitur
 in dicitur in riuca. Itm dicitur dicitur: q n pot dicitur
 riuca ad loquendam unius p dicitur dicitur, q n ad dicitur
 loquendam dicitur. It dicitur in, dicitur in dicitur
 in

In aquo fl. abluunt etiam nota inuiva. Dada
 reind ex illis. Post. 2. Pr. 13. Dicoimus nunc q
 speculum in ignimare. nunc aut facit ad faciem.
 ut dicitur inuiva dei in facibus, et cognis abstractis
 in hac vita hemus. Deo de ignimaria, q
 si Deus cognice instar alius: q' est cognis faci-
 abis erit inuiva. et in i unam instar abius re-
 prae abstracta. Quod d. ex dicitur. Post. n. voluere
 etiam de nota abstractis, sicut n. est ignimaria.
 De abstractis i. illius, qm in hac vita hemus ad deo
 quem deo cognimus q' spij alienas, ut univari
 tenen, qm q' instat abius.

L. Alg. 2. Deus x. Deo. Deignum cognis q
 in se, de et in brevis, ut in abo
 prius ignis. et tam clare in se, qm in brevis.
 q' de inuiva de cognis q' unam. Cognis q' no-
 ra abstracta in e q' abius. Cognis in dicitur. Ex
 alio. Tunc q' de abius brevis, extentes vi-
 dent in abo. ibi de inuiva inuiva, q' nre ity
 nuba. abo cognis q' abius brevis cognere
 qm illa, q' cognis in abo. De nre hinc, nre ems
 nota inuiva resumit a ignis clara. Deuiva
 te. De ab ignis in se. nre abstracta a cognis q' q'
 sa de ad abo nre in abo, q' n' existit.

Et hoc atempore q' de q' nota ee
 inuiva, et abstracta. Deo per in uiva
 deo nre distant. De e i de q' nota ee cla-
 rissima, et abstracta, ut dicit in dicitur. Ex
 dicitur. Deo n' minus deum de cognis in se
 q' q', qm in brevis nre q' abius. De in nre

verum efficit, & ad signandas earum essentias.

Arg. 2. ead notia ut scilicet de cetero, pot
est inveniua, & adstruua: & una n̄ dis-
+ quide spatū ad aliq. n̄t. n̄ spatū dicitur p̄t̄ a se
disjuncta. q̄ sic disjuncta notia inveniua & adstru-
ua. Et sic sicut in ead aū vāg. xpius, & q̄tan
vōte h̄t dicitur de finem ad aliq. q̄m notia inveni-
ua ad adstruua. In vōte, id p̄t̄ dist. & n̄t. dis-
quide spatū a se ipsis, n̄ nulla res ad dicitur juncta
disjuncta & a ipsis, id. nulla res sua p̄t̄ in dicitur
te disjuncta vōte ad aliq. qualite. n̄ p̄t̄ p̄t̄ & dicitur
vōte dicitur ad dicitur inveniua disjuncta
ab adstruua, & c. Et sic Bem tenet

adverte notiam ad dicitur inveniua. x. q̄m loquendi
mim, ubi cognoscim vō in se sud vōt̄ exist̄ inclu-
dere vōtem cariam. & h̄c sit dista, & indist̄a,
notia adstruua. q̄m adstruua signum qualite ad dicitur ul-
tra se p̄t̄m vōt̄ n̄ p̄t̄m p̄t̄m in dicitur vōtem
cariam signi instruat. h̄c aut p̄t̄ p̄t̄ includere
signum qualite q̄m adstruua & instruat, n̄ notia inveni-
ua q̄m adstruua & adstruua. Sic p̄t̄ p̄t̄ p̄t̄ p̄t̄
q̄m q̄m unum h̄t vōtem cariam abstruua adstruua
quide vōte. Et notia ad dicitur inveniua h̄t vō-
tem cariam adstruua, & ad illa vōte disjuncta. Da-
ri notiam ad dicitur inveniua nullū & dubium, dicitur
in vōte vōtem.

Et sic id dicitur notia ad dicitur adstruua.
h̄c h̄t vōte vōte. h̄c h̄t vōte vōte
in vōtem junctis abstruua p̄t̄m h̄t vōtem vōtem.

sed aut relinquit in illa sui primæ memoriæ q̄ sp̄ij p̄fecta iurata p̄t
 ad cognoscim̄ h̄cti ad d̄ḡte adstricam d̄t d̄ ḡta
 h̄ij sp̄ij relicta s̄nt ad d̄m̄ illij quem int̄uere
 resp̄at: q̄ q̄ illij ipsa utom̄ ad d̄ḡte eliciat cog
 nosc̄m̄ d̄ḡte, s̄t et̄ licet cognoscim̄ ignis aij q̄
 recipi: q̄ talij cognis n̄ est ad d̄ḡte adstricam.
 Melius q̄ ḡvari h̄ct, q̄ uti p̄m̄tes tali s̄e in
 ad d̄ḡte ad cognoscim̄ s̄t Anglum̄ & ad cognos
 cam̄ illius ep̄ian, s̄t, d̄ aij, n̄ us ad cognoscim̄
 utriusq̄ exian.

Jus Jus
 Et Sed nota p̄t s̄t eē inc̄rua, d̄
 adstricam!

Sexta dubium uidere p̄t eand̄ notiam s̄t eē in
 p̄riam, d̄ adstricam in d̄v̄s̄m̄ d̄v̄m̄ mat̄m̄.
 Et hoc tam̄ si ex d̄ij d̄ij unus cognat̄ d̄ij
 d̄ in recto, alius d̄ij d̄ in obliq̄, q̄m̄ si utrumq̄
 cognoscit d̄ij d̄ in recto. Et 1.º pars q̄ ead̄
 cognis deatifica atinger̄ deum̄ d̄ij d̄ p̄t recto
 aḡit n̄. Deus uidet̄ ame, d̄ d̄ij, ut in obliq̄ at̄ngit
 alijs creura, d̄ ex̄tente, s̄ p̄hibet̄ ita ut p̄t
 d̄tere Deus d̄uctus n̄m̄ creurarū uidet̄ d̄
 me l̄ q̄ talij cognis ē inc̄rua d̄. Deum̄ usq̄a
 rum̄ ip̄i d̄ d̄ adstricam ut̄ creuras usq̄at̄
 in obliq̄. Et 2.º pars n̄t s̄ct̄at̄ ḡm̄us f̄
 eand̄ cognoscim̄ aij d̄? resp̄et s̄ct̄m̄ q̄m̄ uidet̄
 d̄ at̄ t̄medias, q̄ s̄ sp̄ij n̄ḡred̄it̄ cognos
 p̄im̄.

Aliaior d̄ij ē d̄ ead̄ notia p̄t d̄

propter ignavia, & aditum in eiusdem dicitur? Ex hoc in eiusdem
matry, sed dicta in qualitate, d. esse attingendi. Ita L.
Abac. L. Tert. L. Sec. R. in f. no. 104. L. par.
p. 2. q. 2. ead notia, ut postea dicimus, in eiusdem
dicitur matry pro ei ignava, & dicta, scientifica
& opiniva & formidine incivita. & ead. p. pro
pro ut dicitur notia habitata imm. & ex discurso.
q. et d. ead. dicitur notia incivita, & aditiva. 2. q.
ut ead. notia in eiusdem dicitur matry est incivita, &
aditiva, sufficit, ad illud attingat in se imm.
& in alio, q. n. d. n. ruciat notia, q. im. dicitur:
sam factorem in attingat id dicitur. q. n. q. d.
dicit incivita, & aditiva.

Si min. 2. q. n. ruciat qd Angly hiet
optum repiantem suu, q. dicitur sit ruciat
ximus d. ruciat. talis id ignava, q. ut attingat suu
in se. in ipso L. 2. e. incivita, q. ut eund. atin:
git in alio. in ipso dicitur e. aditiva. L. 2. q.
potum dicitur regem dicitur, & eius imaginem in gaba:
L. 2. d. appensam: q. p. om. formare, q. dicitur q. d. dicitur
dicitur in se, & in imagine. L. 2. q. d. dicitur
n. pro ead. qualitas attingere, & n. attingere dicitur
in se. talis id attingat, si illud ruciat in se
& in alio: q. dicitur, q. attingat in se, & in alio
sent ruciat ei dicitur. Tom. 2. q. n. pro dicitur
notia ignava, & dicta, scientifica, & opiniva dicitur
sub ead. qualitate.

Opposam L. 2. q. dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
L. 2. q. d. dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur